Погас захід. Густа імла
Все оповила навкруги…
На небо зіронька зійшла,
Всміхнулись їй степи, луги…
Земля послала їй привіт

У ніжних пахощах квітків,
В дзюрчанню мрійному струмків, —
Святій, ясній, що несла світ,
Земля послала їй привіт…
Піднялась зірка, вся блищить,
Весела, радісна тремтить…
Проміння – усміх срібний шле,
Надію – зов на землю ллє…

Вже хутко день,
Вже близько він…
Дзень – дзень-дзень, —
Лунає дзвін.
До всіх гука:
Імла зника…
Вставайте ж всі!
До праці всі!

Брати! Чи чуєте цей зов?
Зникає, тане вже імла,
Тікає зло, іде любов…
Недаром зіронька зійшла…
Дивіться – зіронька тремтить,
Зове до кращого. Ідіть!